



2. lpp. Top latvju rakstu zīmes.
3. lpp. Daudzkrāsu dzija Pēcē.
4. lpp. Apkūlības, Miķeļdiena un Putnu dienas.
4. lpp. Ko Mazā kavalērija darīja Kolkā?
5. lpp. Dinsberga skolā atmiņu svētki notikuši. Kolkas skolā vēl tikai būs.
6. lpp. Lielā piramīda, riņķu mešana un citi sporta veidi.



## Redaktora vārdi

### Jāizvēlas!

Tā mūsu, cilvēku, dzīve ir iekārtota, ka no šūpuļa līdz kapam jāizvēlas. Reizēm to gribas uzvēlt kādam citam, jo izvēle — tā ir atbildība.

Tāču visas lielās izvēles jāizdara pašam. Ko tālāk mācīties, ko precēt vai neprecēt. Nodot vai palikt uzticīgam. Teikt patiesību vai tikai daļu no tās — sev izdevīgo. Aizbraukt vai palikt. Iet vēlēt vai palikt mājās.

Ar pēdējo ir tā, ka nebalsošana arī tomēr ir izšķiršanās. Aģitators, par laimi, nekad neesmu bijis, tomēr saņemšos dūšu un teikšu, ka mūsu lielā iespēja ir piedalīties. Lai kādu nolūku vadīts iepriekšējais prezidents deva Saeimai brīvīšanas rakstu, izdevība tautai ir dota, un malā stāvēt būtu padoties bez cīņas. Cik daudz mēs visi kopā esam palaiduši vējā nepiedaloties! «Ko ta nu es... Lai jau tie viņi...» Zaudētāju nostāja! Turklāt, *paliekot mājās*, savā ziņā varam laupīt izvēles iespējas un ... mājās mūsu bērniem un bērnubērniem.

Pašam izraudzīties vienmēr ir grūtāk, pastāv arī risks kļūdīties. Jautāsim savai sirdsapziņai un nenoncināsim paši savas galvas!

*Alnis Auziņš*

## Lūgšana pie jūras

4. IX uz Lūgšanu pie jūras Kolkā aicināja Vides aizsardzības klubs.



*Alda Pinkena foto*

Tad dziesminieks, nomainījis vareno mūzikas instrumentu pret ģitāru, stājās auditorijas priekšā. H. Sīmanis ir tas retais gadījums mūsu muzicēšanas kultūrā un vēsturē, kad dziesma tās atskaņošanas laikā ikreiz dzimst no jauna. Viss nedalāmi saplūst: balss, melodija, vārdi, ģitāra, sviedru lāses sejā... Paldies Haraldam, kas bija mērojis šurp ceļu no Gaiziņai!

Pēc neliela starpbrīža vietējie, vakieši un citi ciemiņi devās uz Kolkas ragu. Neaizmirstamu noskaņu radīja koklētājas Evita Ernštreite un Dzintra Tauniņa un vijolniece Anda Kostanda, kas muzicēja pašā jūras krastā pie vecās bākas drupām. Ainārs Kostanda atkal vadīja īsu lūgšanu un aicināja ikvienu vispirms klusi lūgt ko sev svarīgu — par savu zemi, jūru. Klātesošie, izveidojuši pusapli, sadevās rokās un nodziedāja vairākas dziesmas, bet kā pirmo *Pie Dieviņa gari galdi*.

Pēc tam ikviens, kas vēlējās, nolika svečīti pie piemiņas zīmes jūras paņemtajiem, bet kopība vēl turpinājās pie apmeklētāju centra. Dzeju lasīja Talsu dzejniece Maija Laukmane, pateicību par līdzdalību pauda SIA Kolkasrags direktors Jānis Dambītis, bet tad jau vairākas balsis pieprasīja, lai Inora meklē rokā akordeonu.

Beigās varam pievienoties vakiešu aicinājumam: «Jūra elpo mierīgi, bet smagi. Elposim brīvi un plaši, attīrīsimies un ļausimies jūras vējam, pārmaiņu vējam!»

*Alnis Auziņš*



*Ineses Dāvidsones foto*

Lūgšana... iesākās ar dziesminieka Haralda Sīmaņa koncertu Kolkas luterāņu baznīcā, ko piepildīja visu paaudžu pārstāvji. Vispirms gan evaņģēlists Ainārs Kostanda ievadvārdos aicināja klātesošos aizdomāties, cik svarīgi ir atcerēties un pateikties Radītājam par visu labo, kas mums dots, bet ko bieži uztveram kā pašsaprotamu un diemžēl pat vieglprātīgi izniekojam. Nopietni un godbijīgi padomāt arī par mūsu zemi, gaisu, jūru. Klusi sakot paldies par mums uzticēto, sev pajautāt: ko varu mainīt un darīt savas zemes labā? Kā vēlāk jau pie jūras lūgšanā teica A. Kostanda: kaut ko mēs ikviens spējam darīt konkrēti, vismaz es — pats nepiesārņošu un aizrādīšu, kad to dara citi. Arī ne tik maz!

Koncerta ievadījumā dzirdējām H. Sīmaņa ērģeļspēli un unikālo balsi, diemžēl vārdus gan bija pagrūti saklausīt. Tad viens no Vides aizsardzības kluba (VAK) dibinātājiem Arvīds Ulme dalījās atmiņās par pirmo lūgšanu pie jūras pirms 23 gadiem, kad Atmosdas priekšnojautās pulcējās tūkstoši. Bet kā ir tagad? Kā uzsukumā šīs dienas *Lūgšanai*... vēstīja VAK: «Vai šodienas rokasspiediens pie jūras atkal nenozīmē apņemšanos sargāt ne tikai jūru, bet arī mūsu bērnus, mūs pašus un godpilnas cieņas pilnu dzīvi, nevis nožēlojamu eksistenci? Vai esam saimnieki savā zemē, kā kādreiz, pie jūras stāvēdami, skan-

dējām?»

A. Ulme nolasīja dažus dzejoļus un atgādināja Haralda Sīmaņa devumu — savulaik arī dievnamu atjaunošanā, dziesmas un vispār brīvas domas pastāvēšanā.



*Ineses Dāvidsones foto*

### Dundagā

17. IX, vēlēšanu dienā, Vīdāles vēlēšanu iecirkņa darba laiks pagarināts no plkst. 7.00 līdz 22.00.

30. IX Dundagas tirgus laukumā Miķeļdiena. (Skatīt 4. lpp!)

15. X plkst 14.00 un 18.00 Dundagas pilī izrāde *Emīlija Benjamiņa*. Biļešu cena Ls 6.

### Kolkā

1. un 2. X Kolkasragā Putnu dienas. (Skatīt 4. lpp.)

1. X salidojums Kolkas skolā. (Skatīt 5. lpp.)

7. X plkst. 19.00 Kolkas tautas nams pēc remonta sāks darbu ar izrādi *Bērziņš JEB izejas nav* pēc Guntā Pilsuma darbu motīviem. Biļešu cenas: pensionāriem, invalīdiem un jauniešiem līdz 15 gadiem — Ls 2,5; pārējiem iepriekšpārdošanā no 12. IX Kolkas pagasta pārvaldē un Dundagas Kultūras pilī — Ls 3; pasākuma dienā norises vietā — Ls 4.





## Runas vīriem ir spēks rokās

## Domes sēdē 24. augustā

Nolēma 6,00 ha un 9,20 ha īpašuma *Dzeņi* zemes vienību ieskaitīt rezerves zemes fondā. Dzēsa īpašumam *Dzeņi* aprēķināto nekustamā īpašuma nodokli par 2011. gadu Ls 30,36 un papildu aprēķināto nodokli par 2010. gadā neapstrādātu lauksaimniecībā izmantojamo zemi Ls 15,60.

Dundagas novada pašvaldības privatizācijas un pašvaldības mantas atsavināšanas komisijā iekļāva izpilddirektoru Mareku Griciku un apstiprināja komisijas priekšsēdētāja amatā.

Atļāva atdalīt no nekustamā īpašuma *Purgali* zemes vienību un piešķīra tai nosaukumu *Jaunpurgali*. Zemes vienībai *Tirgus laukums* piešķīra adresi *Vizbules*, Kolka, Kolkas pagasts, Dundagas novads. Piešķīra nosaukumu *Alkšņi* un saglabāja adresi dzīvojamai mājai un ar to funkcionāli saistītām ēkām *Alkšņi*, Mazirbe, Kolkas pagasts. Adrešu reģistrā Mežildzerei atcēla ciema statusu.

Nolēma uzsākt grozījumu izstrādi detalplānojuma Kolkas pagasta nekustamajiem īpašumiem *Bierandi*, *Dubultvēji*, *Mežrukši*, *Spuņi* un daļai, kas attiecas uz nekustamā īpašuma *Mežrukši* teritoriju, lai nodalītu zemes vienību, kas vajadzīga pašvaldības koplietošanas ceļu ierīkošanai. Par detalplānojuma daļas grozījumu izstrādes vadītāju apstiprināja Dairi Runci, kā arī apstiprināja detalplānojuma grozījumu izstrādes darba uzdevumu. Nolēma slēgt vienošanos par ceļa lietošanas tiesībām.

Nolēma uz 5 gadiem bez apbūves tiesībām

iznomāt Dundagas novada pašvaldības valdījuma 1905. gada iela – *Akmentiņi* zemes vienību, 4,5 ha lielu īpašuma *Kraujenieki* daļu un 1,42 ha lielu pašvaldības valdījumā esošā īpašuma *Akmeņdārzu zeme* daļu un zemes vienības ar kadastra apzīmējumiem Nr. 8850 017 0094 un Nr. 8850 017 0095.

Nolēma rīkot cenu aptauju par siltumapgādes tīkla renovāciju Mazirbes skolai līdz Ls 25645.

Nolēma pašvaldības nekustamā īpašuma *Lorenči* Kolkā atsavināšanai rīkot otro izsoli ar augšupejošu soli. Sākumcena ir Ls 7200.

Noteica 0,15 ha īpašuma *Priedītes* Sīkragā platībā izsoles sākumcenu Ls 6400.

Neizmantoto *ELFLA* pasākuma *Pakalpojumi ekonomikai un iedzīvotājiem* finansējuma summu Ls 1850,23 iekļāva projekta *Vasaras brīvdabas estrādes būvniecība Dundagas pils parkā* attiecināmajās izmaksās, precizējot projekta kopējo summu uz Ls 67594,54, no tās attiecināmās izmaksas — Ls 55405,36.

Nolēma, ka Dundagas vidusskolas audzēkņi pils jauniešu mītnē mācību laikā uzturas bez maksas. Uz nākamo Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komiteju vidusskolas vadībai jā sagatavo informācija par paveikto skolēnu ieinteresēšanai mācībām vidusskolā.

Apstiprināja grozījumus Dundagas novada pašvaldības nolikumā.

Apstiprināja grozījumus Dundagas novada Domes saistošajos noteikumos *Par kārtību koku ciršanai ārpus meža zemes*.

Apstiprināja saistošos noteikumus *Pirms-*

skolas vecuma bērnu reģistrācijas un uzņēmšanas kārtība Dundagas novada pašvaldības izglītības iestādēs, kas īsteno pirmsskolas izglītības programmas.

Sadalot izglītības iestādēm mērķdotācijas 2011. gadā mācību līdzekļiem un literatūrai, ņemt vērā izglītojamo skaitu 1.09.2011. atbilstošajā izglītības programmā un klasē, kam mērķdotācija paredzēta. Par mērķdotācijas sadali atbildīgs novada izglītības speciālists Uldis Katlups.

Nolēma slēgt sadarbības līgumu ar Rekrutēšanas un jaunsardzes centru par jaunsargu interešu izglītības programmas īstenošanu Dundagas vidusskolā.

Nolēma izstrādāt zemes ierīcības projektu īpašuma *Jaunkristi* zemes vienības sadalīšanai.

Nolēma pilnveidot Dundagas novada Dundagas pagasta nekustamā īpašuma *Celmi* teritorijas daļas detalplānojuma 1. redakciju atbilstoši institūciju atzinumiem un sabiedriskās apspriešanas rezultātiem un sagatavot detalplānojuma galīgo redakciju.

Atļāva apmežot īpašuma *Papardes* esošo lauksaimniecībā izmantojamo 1,4 ha, 0,9 ha un 4 ha zemi.

Atļāva apmežot īpašuma *Meļķi* lauksaimniecībā izmantojamo 6,5 ha un noteica tai lietošanas mērķi — mežsaimniecībā izmantojamā zeme.

Dundagas novada pašvaldības materiālo vērtību norakstīšanas komisijā iekļāva izpilddirektoru Mareku Griciku un apstiprināja viņu komisijas priekšsēdētāja amatā, kā arī iekļāva M. Griciku Dundagas novada pašvaldības Iepirkumu komisijā un apstiprināja viņu komisijas priekšsēdētāja amatā.

Uzdeva finanšu speciālistei Zintai Eizenbergai izstrādāt saistošos noteikumus par skolēnu pārvadāšanu Dundagas novadā un

tos izskatīt Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejā septembrī.

Noteica, ka vispārējās vidējās izglītības iestādēs klātienēs 10.–12. klases izglītojamiem ir tiesības saņemt 100 % kompensāciju par izdevumiem, kas saistīti ar braucienu mācību gada laikā no dzīvesvietas līdz izglītības iestādei un atpakaļ, izmantojot tā pārvadātāja sabiedrisko transportlīdzekli, ar kuru pašvaldība ir slēgusi līgumu par pakalpojuma sniegšanu. Slēgt līgumus ar pārvadātājiem par skolēnu pārvadājumiem.

Nolēma izsniegt Dundagas vidusskolas skolēniem braukšanas kartes ar šādiem nosacījumiem:

1) braukšanas kartes ar apmaksātu braucienu vienā virzienā (uz skolu) izsniedz vidusskolēniem (10.–12. klase), izņemot tos, kas dzīvo pils jauniešu mītnē;

2) braukšanas kartes ar apmaksātu braucienu abos virzienos 1.–9. klases skolēniem.

Atbrīvoja deputāti Tiju Liepu no Finanšu komitejas locekļa pienākumiem un apstiprināja komitejā domes priekšsēdētājas vietniece Lindu Vīksnu.

No septembra pastāvīgo komiteju sēžu laiki ir: Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komiteja — katra mēneša otrajā ceturtdienā plkst. 9.00;

Attīstības un plānošanas komiteja — katra mēneša otrajā ceturtdienā plkst. 13.00;

Finanšu komiteja — katra mēneša trešajā ceturtdienā plkst. 13.00; domes sēde — katra mēneša ceturtajā ceturtdienā plkst. 13.00.

*Protokolu pārlūkoja Sandra Kokoreviča*

## Projekts īstenots!

Kad jūnijā izsludināja Valsts akciju sabiedrības (VAS) Latvijas Hipotēku un zemes banka projektu konkursu *Mēs paši*, arī mēs, dundadznieki, Brīvības ielas nr. 2 iedzīvotāji, sadūšojamies piedalīties, lai labiekārtotu rotaļu laukumu.

Uzrakstījām projektu par bērnu rotaļu laukuma labiekārtošanu savas mājas pagalmā, lai mūsu un apkārtnē mājās dzīvojošajiem bērniem būtu iespēja atrasties svaigā gaisā, lai varētu dažādot rotaļāšanās veidus. Uzrakstījām un iesniedzām — vienu no savām daudzajām vēlmēm un iecerēm, uz labvēlīgu iznākumu īpaši necerot. Labi apzinājāmies, ka projektu būs daudz...

Līdz šim esam centušies ierīkot rotaļu laukumu pašu spēkiem un līdzekļiem, taču šādu iespēju, kad piedāvā Ls 400 savu ieceru īstenošanai, bez ievēribas atstāt nevarējām. Lielu un skaistu rotaļu laukumu ir dārgi, tādēļ izvēlējamies videi draudzīgu, drošu un ne tik dārgu rotaļu laukuma papildinājumu.

Vēlme īstenot ieceri bija liela. Ar patiesu sajūsmu uzņēmām ziņu no bankas par projek-

ta uzvaru konkursā (2. vieta!). Slēdzot jau vienošanos par projekta īstenošanu, bankas darbinieces uzteica mūsu projektu un izvirzītos mērķus.

Nu jau projekts ir īstenots, un lielāko gandarījumu sagādā bērnu prieks, jo nekas nesilda sirdi vairāk par bērnu smiekliem.

Sakām lielu paldies VAS *Hipotēku un zemes bankas* klientu kluba *Mēs paši* biedriem par doto iespēju īstenot mūsu mazo sapni! Tagad zinām, ka naudu var atrast arī mazu sapņu piepildīšanai, ne tikai lielu bibliotēku vai sporta zāļu celtniecībai. Ceram, ka mūsu panākums iedrošinās arī citus dundadzniekus sarosīties un izmantot piedāvātās iespējas.

*Sandra Kokoreviča*

## Piedalīsimies vēlēšanās!

*Vēstuli publicējam saīsinātu. — Red.*

11. Saeimas vēlēšanas ir klāt. Žēl, ka latviešu vidū nākas dzirdēt nodomu tās boikotēt. Tas būšot protests pret iepriekšējo Saeimu un valdību bezdarbību, savtīgumu, neprasmī pārvārēt krīzi.

Kritiska attieksme ir saprotama, tomēr nav pārdomāta. Piekritu Tālivalža Pētersona 23. VIII rakstā *Latvijas Avīzē* paustajam viedoklim, kurā nosodīta gan nostāja nepiedalīties vēlēšanās, gan latviešu sīkpartiju kandidēšana tajās. Gribu uzsvērt bēdīgo patiesību, ka, skaitot par sīkpartijām nodotās balsis, kas paliks zem 5% barjeras, tās proporcionā-

li pieskaitīs lielo partiju sarakstu iegūtajām balsīm, un starp tām taču ir tādas, kuru nākšanu pie varas nepavisam negribam. Nepiedaloties mēs samazinātu vēlēšanu kopskaitu, bet iegūtu tie, kam panākumus nenovēlam.

Latvieši un līvi! Vai tiešām neizmantosim savas tiesības vēlēties, lai ar savu balsi ne tikai atbalstītu tos spēkus, kam tomēr uzticamies, bet arī netieši neatbalstītu tos, kam nekādi negribam ļaut pārņemt varu. Būsim mūsu valsts politiskās neatkarības 20. gadā pietiekami saprātīgi! Tāpēc saku: «Uz redzēšanos vēlēšanu iecirknī!»

*Miervaldis Ceimurs,  
pa pusei latvietis, pa pusei līvis*

### Top latvju rakstu zīmes

Gandrīz pašā novada centrā, starp kafejnīcu *Jūras sapni* un *Pasaku namiņu* uzņēmējs Normunds Einštāls veido laukumu ar latvju rakstu zīmēm.

Jau tapušas 7 no paredzētajām 30 zīmēm. Zīmju veidošanā izmantots tāds īpašs elements kā zāle... Katrs pats par to var pārliecināties!

Laukumā, kas būs glīti saposts, apmeklētāji varēs arī atstāt akmenī iekaltu savu vārdu.

N. Einštāls: «Labi zināms, ka daļai ļaužu vienmēr gribas ieskrāpēt savu vārdu smilšakmens atsegumos. Tā notiek Siguldā un te pat Liepniekvalka alā mūsu pusē, bet tā rīkoties nevajadzētu. Gravējumi posta atsegumu un neko labu neliecina par pašiem skrāpētājiem.

Iedomājos, ka to varētu pavērst mazliet citādi. Kafejnīcas apmeklētāji var atnest un starp latvju zīmēm novietot akmeni ar savu vārdu. To iekalt var jau mājās, bet tikpat labi uz vietas. Pārliecinājos, ka ar āmuru un kaltiņu nav nemaz grūti».

*Alnis Auziņš*

### Paziņojums par detalplānojuma grozījumiem

Dundagas novada dome ar 24.08.2011. sēdes lēmumu uzsāka grozījumu izstrādi detalplānojumam Nr. 06/05/04 Kolkas pagasta nekustamajiem īpašumiem *Bierandi*, kadastra Nr. 8862-006-0002, *Dubultvēji*, kadastra Nr. 8862-006-0030, *Mežrukši*, kadastra Nr. 8862-006-001, *Spuņi*, kadastra Nr. 8862-006-0031, lai izdalītu pašvaldības koplietošanas ceļu ierīkošanai vajadzīgās zemes vienības.

Izstrādes vadītājs — Dairis Runcis. Plānojuma teritorijas atļautā izmantošana — mazaizsaimniecību un ģimenes māju teritorija un tehnisko objektu (līnijbūvju) teritorija.

Rakstiskus priekšlikumus un ieteikumus plānojuma izstrādei var iesniegt novada domes kancelejā vai sūtīt uz adresi Pils iela

**22. IX plkst. 11.00** pils Lielajā zālē  
meža īpašnieku biedrības  
*Dundagas mežaudzes* sanāksme,  
Meža īpašnieku kooperatīva izveide.





Pie mums, uz zemēm

## Pāces vilnas fabrikā

Dins Derkevics vilnas fabriku pārņēma no sava tēva, nu jau aizsaulē aizgājušā Daiņa Derkevica. Tas bija pērn 8. martā. Lūdzu jauno īpašnieku pastāstīt par iespēto, tagadni un nedaudz ieskicēt nākotni. Vārds Dinam!

### Pusotrā gadā paveiktais

Šogad 1. martā ražotni pārdēvējām par SIA *Vilnas fabrika*. Reklāmās, izstādēs, lielajos tirgos jau tagad sevi piesakām kā *Pāces vilnas fabrika*, un ar laiku tāds būs mūsu oficiālais nosaukums.

ta 70. gados. Kāršot ir svarīgi, lai pavedienam ieveidotos vienāds grodums, tas ir, lai tas viscaur būtu vienāda resnuma. Latvijā reti kur piedāvā tādus diegus. Mums paveiciens par 97–98 procentiem ir vienmērīgs. Tāds bija mans mērķis, un to arī panācām.



• Dins Derkevics pie vilnas krāsojamās mašīnas.

Ļoti daudz pirmajā gadā ieguldīju reklāmā. Tēvs ražotni nereklamēja, iztika ar pastāvīgajiem klientiem. Esmu pārliecināts, ka reklāma ražotnei ir svarīga. Tagad pie mums brauc daudz ekskursantu akcijā *Apcēlo Kurzemi*, pašlaik cīnāmies par Kurzemes tūrisma asociācijas Lielā Jēkaba balvu nozarē *Ražots Kurzemē*. Tajā vērtē specifiskus ražotājus. Novembrī uzzināsim rezultātus.

Pērn ar pašu līdzekļiem vien restaurējām 250 kvadrātmetru noliktavas telpu, kur bija tikai plikas betona sienas. Tagad mums ir, kur novietot gatavo produkciju un kur vest ekskursantus. Biļetes nepārdodam, bet apmēram stundu garā ekskursijā, kā nu katra grupa vēlas, iepazīstinām ar ražošanu. Cilvēkus tas ieinteresē, viņi nopērk ražojumus, turklāt pastāsta par mums mājās palicējiem. Brauc arī ekskursanti no skolām, sadarbojamies ar Rīgas tūrisma firmu, kas piedāvā izbraucienus pa Kurzemi. Savukārt mēs reklamējam visu Dundagas novadu, iesakām apmeklēt pili, pienotavu.

Esam panākuši, ka daudzi veikali pārdod mūsu produkciju, arī viens no interesantākajiem un dārgākajiem Latvijas dziju veikaliem *Hobbywool* Vecrīgā blakus Saeimas ēkai. Iekļūt tādā nav viegli, bet mums tas izdevās. Izloloju jaunu produktu — dziju, kas adot pāriet četrās vai piecās krāsās. Tāda daudzkrāsu dzija ir pieprasīta.

Ražošanā būtisks jauninājums — mazgājot vilnu, vairs neizmantojam ķīmiju. Tā izlēmām rīkoties, lai saglabātu lanolīnu. Šis aitu tauku dziedzeru sekrēts ir pats svarīgākais, kas nodrošina, ka vasarā adījums atvēsina, bet ziemā siltina. Džemperis no tādas dzijas sildīs pat minus 30 grādos! Vilnu bez lanolīna pat īsti negribas saukt par vilnu. Starp citu, ļoti viegli ir noteikt, vai vilna ir īsta. Ja taustot jūt vilnas slidenumu, tas nozīmē, ka lanolīns ir klāt. Otrs rādītājs ir tas, ka palikuši mazie dadziņi. Ja to nav, tas nozīmē, ka tie ar ķīmiju ir izdedzināti ārā.

Pašu meistari nesen darināja nelielu katlu 10 kilogramu dzijas krāsošanai. Tāpat mūsu meistari, trīs vīri, šopavas divus mēnešus strādāja, atjaunojot kāršamo mašīnu. Iepriekšējo reizi to atjaunoja pagājušā gadsim-

ties par kvalitāti. Ir pasūtītāji, kas vēlas tieši pluču dziju, kurā vilnas ir ap 40%, pārējais — sintētika.

Īsti pirmais posms ražošanā ir **vilnu izmazgāt**. Mūsu lepnums ir mazgājamā mašīna. Ideālā tehniskā kārtībā, lai gan ir pati vecākā, ražota 1928. gadā. Paldies Gunāram Vēzim! Bez viņa te daudz kā nebūtu. Gunārs spēj uztaisīt tādu detaļu, kādu atrast nav iespējams.

Pagājušā mēnesī ar šo mašīnu izmazgājām 2 tonnas vilnas. Tad te strādājam četri vīri trīs dienas, visu pārcilājot 8 reizes. Kad vilna ir izskalota, to liek centrifūgā, lai izsistu pirmo ūdeni. Tad vilnu pārvieto žāvējamā mašīnā. Mums ir pašiem sava katlu māja, mašīnas darbinām ar tvaiku.

Tālāk balto **dziju krāsojam**. Līdz šim bija 3 krāsojamie katli — 30, 100, 250 kilogramiem, tagad ir arī nelielais katls. Padomju laika krāsu, kurās bija daudz ķīmijas, vairs nav. Krāsojam ar šveiciešu krāsām, kurās ķīmijas klātbūtne samazināta, cik nu vien iespējams.

Pēc tam vilna nonāk **plucinātavā**. Tur vilnu saplucina ar 1989. gadā ražotu mašīnu.

Tālāk **kārstuvē** vilnu sakārš. Sakārstu vilnu izmanto segās, spilvenos. Bet kāršamās iekārtas otrā galā jau nāk ārā jēlvilna — pirmais diegs.

**Vērpurvē** diega spoli liek uz tītavām un vērpj vienkārtīgu dziju. Ja vajag divkārtīgu vai trīskārtīgu dziju, tad to **šķeterē**.

Visbeidzot, gatavā produkcija nonāk izremontētajā **noliktavā**.

### Vēl par fabriku un vilnas pārstrādi vispār

Vienīgie Latvijā mainām nemazgātu vilnu pret dziju.

Latvijā vilnu vēl pārstrādā Limbažos, Jēkabpilī, Jaunpiebalgā, Ķoņu dzirnavās Naukšēnos, Preiļos un Balvos.

Mēs pašlaik piedāvājam 65 dažādu toņu dziju. Rekords bija jūnijā — 94 toņi. Esam izveidojuši paraugu katalogu, ko piedāvājam klientiem. Būtībā jau toņu var būt miljonus, no viena paša brūnā var atvasināt ļoti daudz nianšu.

Mūsu balto un zviedru pelēko dziju es sauktu par ekodziju, videi draudzīgu, jo tās pārstrādē nav izmantota ķīmija. Ražojam tik, cik patlaban ir pieprasījums. Gadā pārstrādājam apmēram 20–24 tonnas vilnas.

Pašlaik mums ir vienpadsmit darbavietas. Visvairāk strādājošo ir no pāceniekiem — 7, pa diviem no Nevejas un Dundagas, tostarp es. Strādnieki ir labi, prasmīgi. Pats jaunākais ir Paulis Švāģeris. Bez Gunāra Vēža

### Ražošanas cikls

Galvenokārt strādājam ar Latvijas balto vilnu, ko arī krāsojam. Vienīgi pelēko vilnu ievadam no Zviedrijas un viņiem pretī sūtām dziju. Šāds izņēmums ir tādēļ, ka Latvijā nav pelēko šķirņu aitu.

Diemžēl kopumā Latvijas vilna ir netīra. Salīdzinājumā Igaunijā ir krietni tīrāka. Tas atkarīgs no dzīvnieku labturības. Taisnība, vieni no lielākajiem mūsu piegādātājiem, Artis un Dace Reiziņi no Stalbes, atved tīru vil-



• Šķeterētavā.

nu. Viņiem tagad jau ir vairāk nekā 500 aitu ganāmpulks, un viņiem, starp citu, ir vienīgais suns Latvijā — sertificēts aitu gans. Bet ir daudz citu mazāku piegādātāju. Arī vietējo — no Kolkas, Mazirbes, tāpat no Pūnām, Valdemārpils, Ģibuļiem. Ņemam pretī kaut vai vienu maisu.

Vispirms ievesto **vilnu šķirojam**. Kādreiz visu sabēra kopā, tagad tā nedarām, rūpējo-

mūsu fabrika nebūtu iedomāja, te nostrādājis visu mūžu. Rudīte Cela ir mana labā roka, nostrādājusi 28 gadus. Mēs visi te esam kā viena liela ģimene.

Jāpiebilst, ka esam izveidojuši mājas lapu portālā [www.draugiem.lv/pace](http://www.draugiem.lv/pace)

### Noietā tirgus

Tā ir visa Latvija, arī Dānija, mazliet Igau-

nijas. Ir perspektīva sūtīt uz Vāciju, Somiju. Šajā jomā gribu vairāk iesaistīt sievu. Vēl papildus varētu mēģināt piesaistīt Eiropas Savienības finansējumu, rakstot projektus. Pašlaik viens ir padomā.

Lāčša Hugu vēderā mūsu vilna tagad nonāk Japānā, kur pēc šīs rotaļlietas ir liels pieprasījums. Visas lāčša detaļas ir darinātas Latvijā. Rotaļlietā ir iemontēts mehānisms, kas ļauj ierunāt vai iedziedāt, un to pēc tam var atskaņot. Hugu *piedzima* pērn decembrī.

### Mazliet vēstures

Ražotnes sākums meklējams 19. gadsimta beigās, bet pašreizējās telpās bijuši zirgu stalji un palīgtelpas. Legendārā fotogrāfija, kas aplūkojama kafejnīcā *Vecā pirts* novada centrā, gan rāda jau šīs ēkas ieeju 20. gadsimta pirmajā pusē. (Arī mēs šo fotogrāfiju esam publicējuši. — Red.) Pašreizējā ēkā vilnu pārstrādā no 20. gadsimta 50. gadiem.

Vecā ražotne 1991. gadā nodega ar visām jaunajām iekārtām... To negribas atcerēties. Veco vilnas mazgāšanas mašīnu gan izglāba, un to izdevās atjaunot.

### Mazliet nākotnes

Daudz kas ir jāatjauno, sākot ar katlu māju, jumtiem, ražošanas telpām. Lielā iecere ir radīt pašiem savu austuvi. Sākumā tiešām domāju, ka to varētu pēc gadiem pieciem. Tagad šķiet, ka paies gadi desmit, jo trūkst laika un resursu. Strauji palielināt strādājošo skaitu arī nevaru, tur jāievēro smalks līdzsvars. Rudenī saņemam vairāk naudas, bet no maija līdz augustam ir tukšie mēneši. Tad ienākumu tikpat kā nav, bet darbs jau turpinās un algas jāmaksā.

Esmu pārliecināts, ka atjaunosim visu fabriku, lai Dundaga ar mums varētu lepoties.

### Dins par sevi

Desmit gadus nodzīvoju Rīgā un Ogrē. Biju datorspeciālists, bet pēc 6 gadiem tas drusku apnika. Cik var bojāt redzi un augām dienām sēdēt pie ekrāna! Krasi nomainīju darbu, sāku strādāt par ekspeditoru — izvadāju kafiju pa Latviju.

Bet tad tētis sāka nopietni slimot, un man bija jāizlemj — vai vispār likvidēt ražotni, vai uzņemties to vadīt. Vairāk nekā pusgadu domāju. Tad izlēmu un tētim pirms nāves apsolīju viņa darbu turpināt.

Sākumā nezināju gandrīz neko. Pats strādāju līdzī, skatījos, jautāju, mācījos. Laikam jau esmu apkērīgs, mani saista loģika. Nodevēja arī studiju pieredze. Trīs gadus biju mācīties Policijas akadēmijā, divus gadus — uzņēmējdarbību *Turībā*.

Tagad pats piedalos ražošanā, pats mazgāju vilnu, pats arī krāsoju. Savā uzņēmumā neprotu tikai trīs darbus: nevērpju, nešķeterēju un nekāršu. Pārējo visu daru.

Sieva ir divgadīgo meitiņu dzīvo Ogrē, pie viņām esmu brīvdienās. Darbdienas paiet, strādājot Pācē. Domājam, kā ģimenei pārcelties uz Dundagu. Nav tik vienkārši. Sieva ir Igaunijas uzņēmuma Latvijā galvenā grāmatvede.

### Pārņemt neierastu ražotni krīzes laikā...

Krīze nūdien ir galvās! Jo cilvēks vairāk par to domā, jo pašam lielāka krīze. Jo vairāk meklēs risinājumus, jo labāk varēs izdzīvot un pat dzīvot.

Kad pārņēmu fabriku, tad strādājam būtībā bez peļņas, ko ieņēmām, to izdevām. Ja mani kaut kas ieinteresē, tad es tam pieķeros, un, ja esmu pieķēries, tad to daru ar vislielāko sirds patiku. Nekad neesmu uzskatījis, ka nevar. Ja pareizi visu izsver, tad pat krīzes laikos var atvērt pilnīgi jaunu uzņēmumu.

### Arī Pāces kauss volejbolā turpināsies!

Tas nepastāvētu, ja nebūtu tādu entuziasmu kā Gints Jānbergs, Gundars Krūziņš, Juris Kajaks, Arnis Neparts. Atbalstu šos svētkus, vienmēr sapošam apkārtni. Mums vēl jāprecizē, vai nākamgad būs 19. vai 20. reize. Bet svētki noteikti būs!

**Alnis Auziņš**  
Autora foto





## Raibs kā dzeņa vēders

# Zemniekam jābūt azartiskam!

Kā veicies lauku darbos, to stāsta novada zemkopji.

**Alda Šperliņa**, z/s *Dižplaģi* īpašniece:

— Kādreiz audzējām labību, bet nu vairs ne. Mežacūkas un brieži visu noposta, nav jēgas! Pārdzīvojam par tiem, kam jāvēc labība tādā lietainā vasarā. Šogad labība zagšus no laika bija jāizplēš! Ja pašam nav tehnikas, tad ir pavisam grūti.

Siena laiks bija labs, visu savācām. Kartupeļi mums nepilns hektārs, arī tikai pašu vajadzībām. Ar kolorado vabolēm jau cīnījāmies. Gan lasījām, gan vienreiz smidzinājām, arī pret lakstu puvi.

**Māra Šleinere**, z/s *Kļavnieki* pārvaldniece:

— Kartupeļu raža padevusies gana laba, kopumā ap 30 tonnām. Lauks, ap 2 hektāriem, pārsvarā ir kalna galā. Lietus dēļ ražu nenovācām augstāk, kā būtu vajadzējies, tāpēc daļa kartupeļu ir pāraugusi, tā aizies zaudējumos. Kolorado vaboles jau bija, nācās drusku *pabarot*.

Kartupeļus, tāpat ogas pārdodam vietējā tirgū. Esam sastādījuši jaunas platības ar zemenēm, nākamvasarā ceram uz ražu. Katru gadu piestādām kādu jaunu rindu ar avenēm. Šķirne ir laba, pietrūkst tikai laika apkopei. Tagad vēl būtu jāapmēslo stādījumi, jāizlauž vecās avenes.

**Aigars Zadiņš**, SIA *Gavsene* valdes loceklis:

— Augusta pēdējās dienās izdevās nokult visu labību par spīti visai nelabvēlīgiem laika apstākļiem. Lielu paldies varu teikt savam jaunajam kombainam, ko daļēji iegādājies par Eiropas Savienības projekta finansējumu. Labā laikā ar tādu kombainu varētu nokult divtik daudz. Pēdējie gadi gan rāda, ka nekāds kontinentālais klimats mums rudenī nav. Tādos apstākļos pašam sava jauna tehnika ir vienīgā izeja.

Tik un tā lietus stipri nāca par sliktu. No apmēram 70 hektāriem vasaras kviešu nepilnus 10 hektārus nokūlu pirms lieti, un šie graudi aizgāja pārtikai. Sāka līt, un pārējie aizgāja lopbarībai, un tie ir pamatīgi zaudējumi. Graudu cenas ir labas. Par pārtikas kviešiem maksā līdz 140 latiem par tonnu, toties par lopbarības kviešiem — līdz 115 latiem. Viens no svarīgajiem labības radītājiem, tā saucamais krišanas skaitlis, līdz lieti bija labs, bet, kā sāka līt, tā vairs neatbilda pārtikas graudu kvalitātes prasībām.

Kopumā nokūlu 250 hektāru — ziemājus, vasarājus, rapsi. Zvēru apgrauztais rapsis kaut cik bija ataudzis.

Ziemas kviešus šogad ievācu mazāk par vasarājiem, jo pavasarī dabūju pārsēt. Tomēr, ja laika apstākļi ļaus septembrī sēt, vismaz sausākajos laukos mēģināšu sēt ziemājus. Vai nu trešo gadu pēc kārtas būs tādi

pati ziema? Zemniekam jābūt azartiskam. Ir laiki apstākļi un vēl citi apstākļi. Ziemas rapsi iesēju mazāk, arī ņemot vērā, kādus postījumus nodara brieži. Atsākšu sēt rudzus.

**Māris Kriķītis**, z/s *Brauskas* īpašnieks:

— Apmēram trešdaļu visas labības noēda mežacūkas, tad vēl postījumu nodarīja lietus. Vīdāles laukos būtībā visas auzas bija noēstas. Nav jēgas teikt kādus skaitļus, ja kopumā apmēram puse paliek nenovākta. Kviešus šo iemeslu dēļ vispār nav jēgas sēt. Audzēju auzas un miežus galvenokārt pašu vajadzībām — lopiem un sēklai. Rudzus pēc pagājušās ziemas pavasarī dabūju izdiskot ārā.

**Rota Pētersone**, z/s *Laikkalni* īpašniece:

— Pavisam bijām apsējuši kādus 8 hektārus: 2 ha ziemas kviešus, 3 ha auzas, pārējo — miežus. Kviešus un auzas nokūlām līdz 30 centneriem no hektāra. Auzas gan daļēji meža zvēri nobradāja. Lietus pārāk netraucēja. Ir savs kombains, tad nu ķērām labās dienas un pat kaimiņiem drusku palīdzējām. Visu labību patērējam pašu vajadzībām. Apsēt gan nenākas viegli, viens lauks pa trim lāgiem jāsēj.

**Santa Pētersone**, z/s *Auri* īpašniece:

— Audzējam miežus, auzas un rudzus. Par platībām grūti pateikt, jo lauki mums ļoti sadrumstaloti. Viss aiziet tikai pašu lopiem. Nevejas laukos bija pavisam labi. Būkalos mežacūkas papostīja sējumus, lai gan mednieki jau cenšas nosargāt. Lietus pārāk netraucēja, savs kombains ir, tad jau var izgrozīties.

*Apkopoja Alnis Auziņš*

## Mazā kavalērija Kolkā

Saulainā 6. IX pēcpusdienā mums, Kolkas mūzikas skolas kolkētājiem un skolotājām Evitai Ernštreitei un Dzintrai Tauniņai, bija iespēja kopā muzicēt ar Latvijā populārām un labi pazīstamām personībām, kas sevi dēvē par Mazo kavalēriju.

Mazā kavalērija ir ceļojoša, darbīga, muzikāla un iedvesmojoša draugu un domubiedru kopa, kurā darbojas Renārs Kaupers (grupa *Prāta Vētra*), Jānis Strapcāns (grupas *H<sub>2</sub>O* solists), Māra Upmane-Holšteine (grupa *Astro'n'out*), Jānis Holšteins (mūzikis Goran Gora), Eva Ikstena-Strapcāne (raidījuma *Viss notiek moderatore*), Andris Čeksters u.c. Mazā kavalērija līdzīgi kā 20. gadsimta 70. gados Imanta Ziedoņa Dižkoku atbrīvotāju grupa apbraukā Latviju, lai kopīgā darbā vienotu un iedvesmotu cilvēkus radīt kaut ko mazu un skaistu, piemēram, iekārtotu nelielu parku, sapostu upmalu vai meža nostūri, atbrīvotu ainavu no veciem šķūņiem vai iestādītu aleju. Dažreiz nevajag ne daudz resursu, ne laika, tikai vēlmi radīt kaut ko skaistu. Pēc padarīta darba grupa kopīgi muzicē, iet pirtī un skaita dzejoļus.

2010. gadā uz domubiedru grupas Mazā kavalērija pamatiem tapa Imanta Ziedoņa fonds *Vieglī* — visai raiba ļaužu kopa — uzņēmēji, mūziķi, studenti, kurus vieno aizrautība un pamatīga cieņa pret I. Ziedoņa daiļradi un personību, lai īstenotu fonda patronam dzejniekam Ziedonim tuvu misiju: «Latvija ir brīnumskaista zeme, bet skaistajam jāpalīdz parādīties». Fonda mēr-

ķis ir atbalstīt un veicināt jaunradi Latvijā.

Šoreiz mūsu hokeja leģenda Artūrs Irbe un Jānis Mednis Mazajai kavalērijai ierosināja sakopt Sīkraga viduslaiku kapsētu. Viņiem palīdzēja Dundagas jaunsargi, Dāvis un Reinis Ernštreiti, *Nurmorkestor* dalībnieki un rosīgi vietējie sīkradnieki. Pēc darba talciniekus ar gardu *ziv'zup'* cienāja kolceniece Santa Feldmane.

Pēc talkas Mazo kavalēriju aicināja apskatīt Kolkasragu un paviesoties mūzikas skolā. Mēs ciemiņus sveicām ar Valta Pūces ciklu *Par lapu* ar I. Ziedoņa vārdiem. Pēc mūsu uzstāšanās Renārs Kaupers ierosināja kaut ko nospēlēt kopā. Tūlīt parādījās ģitāras, vijole un sitaminstrumenti, kurus spēlēja visi *kavalēristi*, pat Artūrs Irbe, un ciemiņiem iemācījām Ivetas Tauriņas latviešu tautas dziesmu apdari «Divējāda saule tek», kurā ir zīmīgs teksts: «Kas kait man nedzīvot apaļā zemītē, visapkārt saule tek, sidrabu sijādama».

Brīnišķīgā tikšanās lika aizdomāties, ka dažādas lietas un vietas ar savu ierosmi, aizrautību un gribasspēku ļoti labi varētu sakārtot mēs paši. Negaidīsim, kad to izdarīs kāds no malas, sāksim ar sevi un savu sētu.

*Dzintra Tauniņa*



## Cemex Putnu dienas Kolkasragā

1. un 2. X aicinām vērot putnus Kolkasragā!



• *Jūras žagata.*

*Andra Poiša foto*

Rudens ir klāt. Dzeltē lapas, sārtogas dzērvenes. Dzērves, zosis, bezdelīgas un citi vairāku desmitu putnu sugu pārstāvji lasās baros, kārtojas kāšos un ceļo uz siltajām zemēm. Latvijas rietumu robeža ar sākumu Kolkasragā ir viens no migrācijas ceļiem tiem putniem, kas ceļo no ligzdošanas vietām Igaunijā, Somijā un Zviedrijā.

Kolkasragu pazīst mūsu pasaules daļas putnu pētnieki un vērotāji, jo šeit migrācijas laikā ir daudz lielāka iespēja nekā citviet novērot putnu pasaules retumus, iegūt vērtīgus datus par putnu migrāciju, «nomedīt» veiksmīgas foto kadrus. Šis laiks un vieta arī ļauj ikvienam dabas draugam atpūsties jūras krastā, turklāt putni ir visvieglāk novērojami dzīvnieki.

Latvijas Ornitoloģijas biedrība un Dabas aizsardzības pārvalde ar firmas Cemex atbalstu pavasarī un rudenī reizē ar putnu migrāciju rīko Putnu dienas. Arī šoruden.

## Svinam Miķeļdienu!

*Liieldieniņa liela diena,  
Tā atnāca tukšu roku;  
Miķelītis mazs vīriņš,  
Tas atnāca pilnu roku.*

**30. IX Dundagas tirgus laukumā Miķeļdiena!** Rudens saulgrieži ir diena ar izcilu vietu zemkopja darbu gaitā un visa gada ritumā. Svarīgie darbi ir padarīti, norimst rosība uz lauka, zeme teju, teju sasals, lai dotos ziemas atpūtā. Miķeļi ir visnotaļ skaļi un lustīgi svētki, kad cilvēki daudz dzied, dejo un iet rotaļās. Aicinām dundadzniekus un viesus līdzdarboties!

Pie saimes galda baudīsim rudens ražojumus un piedalīsimies garšīgākās receptes konkursā. Tajā aicinām piedalīties ikvienu dundadznieku, atnesot savu īpašo sālījumu, marinējumu, vārījumu vai citu brīvējumu ziemai ar klāt pievienotu recepti!

Noteiksim dižāko ķirbi, tādēļ to īpašniekus aicinām dižās ogas atvest mērīšanai un svēršanai.

Ja dārzā ir izaudzis vēl neredzēts dabas veidojums — jocīgas formas kartupelis, burkāns, kabacis utt., tad nesiet to šurp uz izstādi *Redz, ko es māku izaudzēt!*

*Droši jautājiet, zvanot pa tālruniem  
26148416 vai 63237859 Rutai Bērziņai!*



**Dar' man, tēvis, pastaliņas!**

## Atkalsatikšanās mīļajā skoliņā

**3. IX salidojumā pulcējās ļoti daudz reiz Dinsberga skolā gājušo ļaužu.**

Cits bija saskaitījis 110, cits — 116, reģistros dažu pietrūka līdz simtam, jo kādam pa to burzmu droši vien oficiālais pieraksts pagāja secen. Turklāt dažam līdzbraucējos bija arī pa radagabalam vai draugam — pie stūres vai tāpat, intereses pēc. Jo laiks bija kā zīdrāna, akurāt skaistam piedzīvojumam piemērots.

Bet Dinsberga skolas bijušajiem audzēkņiem tā nebija tikai ekskursija uz Kubalu skolu-muzeju, kas ir ļoti populārs objekts Ziemeļkurzemes apceļotāju maršrutos. Mums tā bija atgriešanās savā bērnu dienu zemē, kuras simbols uz mūžiem paliek šī sirmā ēka, jo pašiem savu tēva māju lielākajai daļai no mums vairs nav. Pēc arestiem un izvešanām, pēc kolektīvizācijas, meliorācijas un aizdzīšanas no viensētām uz lauku ciematiem, kā nu kurā vietā, pāri palikuši vai nu vienlaidu klajumi ar nežēlīgi kaudzē sastumto sētu pudurkšņiem vidū, vai arī senās mājvietas ir pārvērtušās briķšņos. Laimīgi ir tie retie, kuru dzimtās vietas padomju gados nav izpostītas, bet vairumam tādu vairs nav, un vienīgā iespēja atgriezties bērnībā ir skolas pagalmā. Paldies Dievam, vismaz tas mums nav noskausts! Gluži pretēji, visu te brīnišķīgi uztur, kopj un pilnveido, un Kubalu skola-muzejs ir kļuvis par paaudzēm paliekošu piemiņas vietu šīspuses iedzimtajiem vai dažādos laiku griežos cauri gājušajiem. Pateicoties Eiropas Savienības finansētajam projektam, te spodrinās ne vien kultūrvēstures pieminekļa statusu, — šī sēta nav tikai muzejs, tās fenomens mums katram ir arī ļoti ļoti privāts.

Dinsberga skolas pēdējais izlaidums bija 1960. gadā, līdz slēdza pavisam, vēl īsu brīniņu tā palika kā četrgadīgā. Un gandrīz pēc pusgadsimta vēl spējam sapulcēties kopā vesels simts! Jau 56 gadi ir jaunākajiem, tiem, kuriem te bija lemts pabeigt tikai pirmo klasi, mēs, pārējie kādreizējie skolasbērni — pa trepīti uz augšu, līdz teju 90. Tā bija brīnišķīga satikšanās! Ar daudziem — pēc ļoti ilgajiem gadiem patiešām pirmoreiz, ar ci-

tiem bijām tikušies pirmajā lielajā kopāpulcēšanās reizē, kad uz Atmodas viļņa svētījām 150 gadu jubileju Krišjānim Baronam, kurš arī ir mācījies šajā skolā, vai 2002. gadā, sko-



liņas būvniecības 160. gadskārtai veltītājā salidojumā. Šoreiz nekādu apaļu skaitli negaidījām, ierosme bija radusies Muzeju nakts pasākumā, kas arī bija gana kupli apmeklēts, un — uz priekšu! Ziņa gāja no mutes mutē, pateicoties labu ļaužu atbalstam, tikām arī pie dažu sludinājumu iespējas. Īpaši beidzamajās nedēļās, telefoni bija karsti, bet gana daudz zvanu bija par tēmu: «Piedod, diemžēl nebūšu, nodod visiem mīļus sveicienus!» Tas radīja bažas, bet notika brīnums! 3. IX priekšpusdienā pa svaigi greiderēto Kubalu dambi plūda automašīnu straume, un uz dalībnieku reģistrāciju stājās trīskārša rinda.

Saviļņojumu aprakstīt nav iespējams. Ap

kalu riņķī un bučas, bikls izbrīns un vaicājoss acu skats, un pavisam skaidra un gaiša noprasīšana «kā tevi sauc? no kurām mājām?», un meitenēm vēl neizbēgamā skaidrošanās par uzvārdiem. Un gala beigās visi cits citu pazinām, — pārdesmit gadu starpība lauku bērniem nav nekas, visi taču cits citam kaimiņi un rads rada galā, dzimtu saknes un atvases vienuviet. Dinsbergi, Untenbergi, Freivaldi, Freimuti, Ozoliņķevici, Puhovi, Undresti, Derkevici, Lipenbergi, Kālbēgi, Grīniši, pāris Grīnbergu bērnu, Arnesu un Stankevicu meitas, tikai vienu kara ziemu šai

labiem vārdiem salidojuma dalībniekus sveicināja Dundagas novada domes priekšsēdētāja Gunta Abaja, gods godam visi braši nodziedājām himnu, un tad gājām klasē uz atmiņu stundu. Saspiedāmies cieši cieši pa divām telpām un vēl priekšnamā. Pa atvērtajām durvīm dzirdēt jau dzirdējām visu, un būtu runājuši un klausījušies vēl, bet, kamēr tiktu visi simts pie vārda, pienāktu rīts. Kad muzeja ļaudis šķetinās diktoфона ierakstus, turpmākajām paaudzēm par liecību paliks brīnumu brīnumi, jo par centīgu mācīšanos un apzinīgu zinību krāšanu nerunāja ne-

viens. Vieni vienīgi blēņu stāsti. Par patronām, kaķenēm un citiem šaujamajiem, par lillā tintes klekšiem, par izmēģinājuma lauciņa kāpostgalvas apēšanu, par mokām ar mūžā visgrūtāko mācību priekšmetu glītrakstīšanu, par cauriem tankiem un čičika sišanu... Skaidri un gaiši, — kā bijis, tā bijis, bez kādiem aplinkiem. Vienalga, kādi amati un karjera, mēs atkal bijām skolasbērni ar visiem nīkiem un stīkiem. Jā, un vēl krietni daudz sentimenta visam pa virsu. Pozējām arī fotogrāfam, un satilpt kopbildē nemaz nebija tik vienkārši, citiem bija jākāpj uz beņķiem, citiem jākrīt gar zemi. Uz smaidīšanu gan neviens nebija mudināms.

Kužnieku kapsētā nolikām puķītes Ernestam Dinsbergim, Sofijai Dravniecei, citiem, kas tur dus, jo mums nezināmu kapu kopiņu jau tur nemaz nav. Atgriezušies skolā, tukšajām savus kārumu grozus un riktējām galdus, — gan iekšā, gan ārā, kur tik vien varēja apmesties. Plāpājām un plēsām jokus, cits citam apjautājāmies par tiem klasesbiedriem, kas nebija atbraukuši, pierakstījām telefonu numurus un adreses. Kāds pulciņš tika arī līdz dziedāšanai, bet tādi īstai kopus dziesmai nebija lemts izskanēt, jo nesatīlām vienuviet. To nākamreiz! Kārlis Frīdenbergs bija tas, kurš ierosināja jau uzreiz sarunāt nākamo tikšanos, kā viņš teica, «šajā pašā laikā un šajā pašā vietā!». Precīzāk nākamais Dinsberga skolas audzēkņu salidojums notiks nākamgad 1. IX pulksten 12.00. Uz satikšanos! Un uzdevums ir katram paņemt līdzi vismaz vēl vienu, kas šoreiz nebija ieradies.

**Maija Brūvere**

*Ivara Abaja foto*

## Zinību diena Dundagā

**Ar gladiolu ziediem, pirmziemnieku satraukumā pukstošām sirdīm un svētku uzrunām aizvadīta mācību gada pirmā diena mūsu novadā. Arī Dundagā.**

Novada centrā pie *Lielās skolas*, kā jau ierasts, pulcējās skolēni, skolotāji, vecāki un pārējie interesenti. Vairas bērni — mūsu režisores un skatuves runas pedagogs Vairas Kamaras audzēkņi — Edgars Pabērzs un Raitis Bērziņš, sveicot klātesošos, bilda, ka tūlīt skola atkal kļūs par sanošu bišu stropu. Tā jau tam katru pirmo septembri jānotiek! Tāpat kā skolotāju gājienam, kam priekšgalā ar skolas karogu braši soļoja Laimonis Ulmanis. Arī šoreiz sveica pirmklasniekus, kam no

pašvaldības tika valsts karodziņi un saldumu turzas, īpaši pieminēja abas izlaiduma klases, piektklasniekus, kas iesāk mācības *Lielajā skolā*, un klašu audzinātājus.

Skolas direktore Aiga Štrausa, atskatoties tuvajā pagātnē, uzslavēja audzēkņus par labiem sasniegumiem pārbaudes darbos pavasārī, par panākumiem sportā un olimpiādēs. Savukārt novada domes priekšsēdētāja Gunta Abaja atcerējās savu pirmo skolas dienu un novēlēja pašreizējiem skolēniem visās

## Paldies par balvu!

**Aizvadītajā sezonā Dundagas amatierteātrī režisores Vairas Kamaras iestudētā Lailas Pabērzas dzejas izrāde *Sibillas diena* ieguva gan starprajonu un reģiona žūrijas, gan skatītāju atzinību un piedzīvoja 25 izrādes. Radošo kolektīvu izvirzīja apbalvošanai valsts svētkos 18. XI.**

Naudas balvu — Ls 50 — kolektīvs nolēma izlietot kopīgām ekskursijām. Tā jūlija beigās jauki pavadījām dienu Sabiles vīna svētkos, kur vērojām ar izdomu veidotos pasākumus — vingliemežu skriešanas, nošļūcienu pa vīna putām, atraktīvo svētku gājienu. Priecājāmies par gleznainajām ainavām, pastaigājoties pa Sabiles Vīna kalnu un pilskalnu, nogaršojām vīndaru ražojumus, izbaudījām atpūtu piknika brīdī, ko klusā nostūrī mums sarūpēja Inora.

Augusta sākumā devāmies uz Rīgu. Ap-

meklējām Eduarda Smiļģa muzeju, kuru mums laipni izrādīja un saistoši par izcilā režisora dzīvi un darbu pastāstīja Dace Liepniece. Te iejutāmies Alunāna laika teātra spēlēšanas gaisotnē, nokļūstot uz veclaicīgas skatuves un cenšoties radīt dažādus trokšņu efektus ar tā laika skatuves ierīcēm. Uzzinājām arī, kas ir *loma ar diedziņu*.

Dienas turpinājumā Dekoratīvās mākslas un dizaina muzejā apmeklējām 60. gadu modes izstādi *No mini līdz maxi*, tad devāmies uz Konventa sētu, kur varēja nogaršot kok-

novada izglītības iestādēs būt čakliem mācībās, saudzīgi izturēties pret uzticēto īpašumu, bet galvenais — skolotājiem, audzēkņiem un vecākiem sekmīgi un radoši sadarboties.

Dažādu tēmu un klašu grupu pieteikšanai skanēja dziesmu fragmenti, arī tas, kura citātu nu jau desmito gadu rakstām attiecīgās nodaļas nosaukumā avīzē: par zaļu pat vēl zaļāks ir mūsu skolas laiks. Nudien, arī mūsu vidusskolas karoga augšdaļa ir tieši tādā krāsā, kas apliecina gan izaugsmi un jaunību, gan nemitīgu atjaunotni. Lai visiem sekmiģis jaunais mācību darba cēliens!

**Alnis Auziņš**

teilūs. Šo iespēju, uzdāvinot ielūgumus, sagādāja bijušie dundadznieki, brāļi Andris un Inguss Reizenbergi. Viņi abi kā bārmeņi bija arī kokteiļu darināšanas un pasniegšanas šova dalībnieki. Viesus ar priekšnesumiem priecēja pazīstami aktieri un dziedātāji.

Paldies visiem, kas mūsu darbu novērtēja un izvirzīja apbalvošanai, paldies novada domei par balvu, šoferim Edgaram — par vizināšanu un patīkamo kopā būšanu!

**Amatiereteātra vārdā Austrā Auziņa**

Drīz sāksies jaunā amatierkolektīvu darba sezona. Sāksies darbs pie iestudējumiem, gatavošanās skatēm un pasākumiem. Gaidām savā pulkā jaunus dalībniekus! Kas ziņa, varbūt tieši te trāpīsies *loma ar diedziņu!*  
*Režisore Vaira Kamara*

## Salidojums Kolkas skolā

**Aicinām absolventus, skolotājus un darbiniekus uz pirmās skolas 130 un jaunās skolas 50 gadu jubilejas salidojumu Kolkas skolā 1. X.**

*Es šodien kaut ko labu atcerējos,  
Un tas man atkal piederēs.*

*Ieva Roze*

Plkst. 14.00 svētbriķi Kolkas kapos vada mācītājs Ainārs Kostanda.

No plkst. 15.00 reģistrēšanās skolā un tikšanās ar bijušo klasi un skolas solu.

Plkst. 15.30 uz satikšanos pirmo skolu absolventus, ņemot līdzi skolas piemiņu lietas, aicina Baiba Šuvcāne.

Plkst. 16.00 bijušo skolotāju, darbinieku un lūgto viesu sasveicināšanās skolo-tāju istabā.

Plkst. 17.00 salidojuma atklāšana. Zinību diena skolas pagalmā. Gājiens uz tautas namu.

Plkst. 19.00 svinīgais pasākums tautas namā.

Plkst. 22.00 izlaiduma balli spēlēs grupa *Klaidonis*.

Dalības maksa Ls 4, līdzi ņemt groziņu. Pieteikties pa tālruni 63220576; [www.dundaga.lv/kolka/skola](http://www.dundaga.lv/kolka/skola)





Sarauj, Dundaga!

## Dundadznieki sporto!

27. VIII Mazās skolas stadionu bija pārņēmis sportisks azarts un kaislības — notika sacensības *Sportiskākā komanda*.



Jau vairākus gadus pēc kārtas esmu rosīga līdzjutēja un vērotāja. Šoreiz padalīšos par pilgtākajiem iespaidiem neilgajā laikā, ko pavadīju sacensībās. Man patika, ka līdztekus ierastajām sporta spēlēm bija parādījusies arī tāda kā *Lielā piramīda*. Ar lielu interesi vēroju, kā komandas gatavojās sakraut visaugstāko piramīdu no daudzām kastēm, ko ar rokām nedrīkstēja aiztikt. Tur vajadzēja radošu pieeju un izpildījumu. Arī kastu atbalstītāju, divus spēcīgus puīšus un vienu veiklu meiteni, kas viegla kā spalviņa. Nezinu, cik augstu piramīdu izdevās uzcelt komandai *Kvartāls*, taču viņu meitene, ko puīši cilāja, lai viņa ar kājām paņemtu kasti no zemes un pēc tam uzceltu augšā uz citām kastēm, ierosināja, lai pēdējā reizē viņu ceļ ar galvu uz leju. Komanda *Aga* savukārt ļoti uzskatāmi gādāja, lai vējš augšējās kastes nenon-

pūstu, tāpēc sastājās puslokā, augstu turot rokas. Katrā ziņā katrai komandai šis uzdevums prasīja pamatīgu domāšanu.

Visas komandas, kas piedalījās, bija no Dundagas pagasta, izņemot vienu, kas bija ieradies uzspēlēt tikai volejbolu. Tie bija Kolkas vīri. Var arī tā.

Sacensībās kā katru gadu kopā ar pienotavas ļaudīm iesaistījās uzņēmuma valdes priekšsēdētājs un deputāts Guntis Pirvits. Domes komandā sportoja novada domes priekšsēdētāja Gunta Abaja. Prieks bija redzēt arī pietiekami lielu Dundagas vidusskolas absolventu pulku, kas izmantoja izdevību piedalīties sacensībās.

Paldies Dievam, neliņa, un viss izdevās. Saule gan cepināja, bet ik pa brīdim uzpūta arī atspirdzinošs vējiņš.

Šis sporta sacensības Dundagā kļuva



par stabilu novada tradīciju, kas turpināma un kopjama. Paldies sacensību rīkotājiem, galvenajam tiesnesim Aldim Feltam un viņa čaklajiem palīgiem!

### Lūk, kopvērtējums!

1. AGA, 2. Kvartāls, 3. Dundagas luterāņu draudze, 4. Neveja, 5. SIA Dundagas meži, 6. Fidži-Fidži, 7. PLPKS Dundaga, 8. Dome, 9. Paš pa sēv. Jāpiebilst, ka ceturto vietu no trešās šķīra tikai punkts.

### Atsevišķos veidos labāko trijnieki bija šādi.

**Makšķerēšana:** 1. AGA, 2. PLPKS Dundaga, 3. SIA Dundagas meži. **Volejbols vīriešiem:** 1. Neveja, 2. Kvartāls, 3. AGA. **Volejbols sievietēm:** 1. AGA, 2. Kvartāls, 3. AGA.

### Tālākšana

**no vietas:** 1. AGA, 2. Kvartāls, 3. Fidži-Fidži.

**Bosu cīņas:** 1. Fidži-Fidži, 2. AGA, 3. Luterāņu draudze.

**Futbols:** 1. PLPKS Dundaga, 2. AGA, 3. Neveja.

**Veiklības stafete:** 1. AGA, 2. Luterāņu draudze, 3. PLPKS Dundaga.

**Tautas bumba:** 1. AGA, 2. Luterāņu draudze, 3. Kvartāls.

**Trāpi mērķī:** 1. Kvartāls, 2. SIA Dundagas meži, 3. Dome.

**Rodeo:** 1. Neveja, 2. Luterāņu draudze, 3. AGA.

**Lielā piramīda:** 1. AGA, 2. SIA Dundagas meži, 3. Kvartāls.

*Diāna Siliņas teksts un foto,  
Sandras Kokorevičas apkopot dati*



## Sporta diena Vīdalē

Augusta beigās 9. gadu pēc kārtas mūsu ciemā notika ierastā sporta diena.

Pie Vīdales skolas sanāca liels pulks sportotgribētāju. Vecumā līdz 15 gadiem pieteicās 24 dalībnieki, pieaugušo grupā — 45. Programmā bija tādi tradicionāli sporta veidi kā volejbols, šautriņu mešana, dārza boulinga, skaitļu loto, rīnku mešana, bet bija arī jaunas disciplīnas — *dūšīgākais sūcējs* un *aklais vācējs*. Sportošanu noslēdza nu jau ikgadējā ūdens balonu mešana pāriem, kas bija kā kulminācija pirms apbalvošanas.

Apbalvoja pirmās 3 vietas bērniem pa vecuma grupām, kā arī atsevišķi sievietes un vīriešus. Pa kādai mantiņai un kārumam tika pašiem mazākajiem sportotājiem.

Liels paldies pasākuma sponsoriem — veikalam *SIA Ints*, kas visu dienu gādāja par sportotāju labsajūtu, piedāvājot karstu kafiju, kāpostus, desināšus un dažādus citus labumus, Vitālijam Galaiskim un Dundagas novada domei!

*Anda Bērzkalne*

Iepērk melnos un krāsainos metāllūžņus. Nodrošinām to sagriešanu un transportēšanu. Samaksa tūlītēja. Licences nr. 2010-12/331. Tāl. 28477217.

Pērk visa veida meža īpašumus un cirsmas. Palīdzam nokārtot nepieciešamo dokumentāciju. Tāl. 22077215.

### «Dundadznieks» Nr. 16 (121) 2011. gada septembris.

Dundagas novada domes izdevums, iznāk divas reizes mēnesī, reģistrācijas Nr. 000702696, pasūtīšanas indekss pastā 3085.

**Adrese:** Dundagas pils, Dundaga, LV 3270.

**Redkolēģija:** Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Nauris Freimuts, Mareks Griciks, Velta Metene, Aivars Miška, Santa Namsone, Aldis Pinkens, Kristīne Savicka, Diāna Siliņa, Smaida Šnikvalde, Aiga Štrausa.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauž redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos snieguši amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervēja-mais. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznieku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā. **Metiens:** 500 eks. **Internetā:** www.dundaga.lv/avize

## Andrejs Miška

01.05.1937. – 11.09.2011.

Andrejs Miška dzimis Sakas pagastā Mariannas un Jāzepa Mišku ģimenē kā otrais bērns. Pēc gada ģimene pārcēlās uz Aizputes novada Apriķu pagastu, kur pāiet Andreja bērnība ar tiem laikiem raksturīgajām ganu gaitām. Pēc Apriķu pamatskolas beigšanas 1951. gadā Andrejs iestājas Aizupes meža tehnikumā, un viņa pirmā darbavieta ir Aizputes MRS Kalvenes mežniecībā par mežziņa vietnieku. Pēc dienesta armijā 1959. gadā Andrejs sāk strādāt Usmas mež-

niecībā par mežziņa vietnieku. 1960. gadā iepazīstas ar nākamā dzīvesbiedri Ligitu. 1963. gada 13. septembrī Andreju pārceļ darbā uz Dundagas MRS Ezeru mežniecību par mežzinī. No 2000. gada viņš strādā a/s *Latvijas valsts meži* Ziemeļkurzemes mežsaimniecībā. Mežiem Andrejs Miška veltījis visu savu darba mūžu – 56 gadus, no tiem Dundagas pusē aizvadīti 46. Pēdējā darba diena Andrejam ir pagājušā gada 30. decembris. Par pašreizējā un apzinīgā darbu viņam piešķirts apbalvojums *Zelta čiekurs*.

Atvadīšanās no Andreja Miškas 16. IX Anstrupes kapsētā.